

kan være under 300 Rd., men det forekommer mig, at der burde være en Bestemmelse om, hvorledes dette Afdrag kunde stige for større Eiendommers Bedkommende. Det er jo ligefrem, at de her anførte 300 Rd. ere beregnede efter en Arbejderfamilies Forhold, men det Arbejde, som en saadan Mand udfører paa sin Eiendom, har dog ganske vist en mindre Værdi end det Arbejde, som en Mand, der driver en større Eiendom, udfører. Det er ganske ligefrem, at Arbejder lønnes paa forskjellig Maade, og naar f. Ex. det Arbejde, som en Mand personlig udfører i sin Gaard, tages til 300 Rd., maa det Arbejde, som f. Ex. en Bestyrer eller en Eier af en større Bedrift udfører, ansættes til en højere Værdi. Det er en Selvfølge, at han ikke vil offere sit Arbejde for den samme Priis som Arbejdsmanden. Det er derfor ogsaa antydet i tidligere Lovforslag, at Summen kunde stige, og det vilde være ønskeligt, om der blev givet en bestemt Norm for denne Stigning. Paa den anden Side er det jo netop en Besskatning paa Arbejde, paa Værdiansættelsen af det personlige Arbejde, som en Mand udøver paa sin Eiendom, og det er derfor ganske rigtigt, at der jevnslides dermed finder en Besskatning Sted paa saadanne Arbejdsværdier, der ofte slet ikke repræsenterer noget Arbejde, men dog staae i samme Forhold til Eiendommens Værdi, og som kunne bestaae af høist forskjellige Ting. — Endelig kommer jeg til det sidste Punkt, jeg ønskede at omtale, og som er det, der væsentlig har bevæget mig til at begjære Ordet; det er den Rolle, som er tiltænkt Communalbestyrelserne i nærværende Lovforslag. Den Deel, som de egentlige Communalbestyrelser ifølge Lovforslaget skulle tage i Lovens Gjennemførelse, er jo, som Alle ville have seet, den, at skrive Mandtalslister, indsende de luskede Selvangivelser og foreløbig at kunne indanke Sagen til Dverfskattecommissionen. Dette forekommer mig at være — ja jeg kunde næsten sige — en Misbrug af Communalbestyrelsernes Arbejdskraft. Naar den hele Besskatning er overladt til Communalbestyrelsen, vil man ganske vist kunne sige, at det samme større Arbejde finder Sted. Ganste vist, men siig til Communalbestyrelsen:

Vi overlade Eder Eigningen af Indkomstskatten med det Ansvar, der kommer til derfor at paahvile Eder, saa er jeg overbevist om, at Communalbestyrelsen vil optage Sagen som et Tillidshverv, hvad i det Hele Communalbestyrelsens Arbejde er, vil udføre Hvervet efter bedste Gyn og ikke vige tilbage for den Byrde, som derved paalægges den. Men siig til Communalbestyrelsen: Vi overlade Eder Arbejdet ved Mandtalslisterne o. s. v., men alt Dvrigt til Skatte- og Dverfskattecommissionerne, stil det saaledes, at intet andet Arbejde overlades til Communerne end blotte Skriferforretninger, saa er dette en Misbrug af Communalbestyrelsens Arbejdskraft. Men ved Siden deraf er deres Indgriben i den virkelige Skatteansættelse efter min Mening af liden Værdi. Der er i Sammenligning med anden communal Myndighed her en overmaade stor Forskjel tilstede, det er navnlig med Hensyn til Amtsraadets Stilling efter Lovforslaget, idet det forekommer mig, at til Amtsraadet er egentlig den hele Skatteansættelse overladt; Amtsraadet er efter Forslaget tillige gjort til sin egen Dommere. De Herrer ville finde, at Skattecommissionen er sammensat af 2 af Amtsraadet valgte Medlemmer, med en Formand, der er valgt af Finantsministeren, og derhos bliver den tiltraadt af 2 af Communalbestyrelsen valgte Medlemmer. Der er ingen Tvivl om, at det af Finantsministeren valgte Medlem i de allerfeste Tilfælde vil slutte sig til de af Amtsraadet valgte Medlemmer, at altsaa Amtsraadets Delegerede ville faae en overveiende Indflydelse, naar Kjendelserne indankes for Dverfskattecommissionen, der bestaaer af Amtmanden og 2 Amtsraadsmedlemmer, hvortil komme 2 af Finantsministeren valgte Medlemmer. Det er tydeligt nok, at i Dverfskattecommissionen vil ligeledes Amtsraadets Mening komme til at være den overveiende, og Amtsraadet kommer saaledes til at paadomme sine egne Kjendelser. Jeg skal ikke sige, hvad Grunden er til, at der efter Lovforslaget er viist Communalbestyrelsen saa liden Tillid, ja, jeg kunde sige en saadan Mangel paa Tillid, og at der ved Siden deraf er viist Amtsraadet en saa overordentlig stor Tillid. Jeg vilde ønske, at